

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csernus Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hernádi Anikó jogtanácsos által képviselt Vám-és Pénzügyőrség Nyugat-dunántúli Regionális Parancsnoksága alperes ellen közigazgatási bírság ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Zala Megyei Bíróság 7.K.20.607/2007/6. számú végzéssel kijavított, 2007. június 7-én kelt 7.K.20.607/2007/3. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 7.K.20.607/2007/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint első fokú és 5.000 (ötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 7.000 (hétezer) forint kereseti és 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú hatóság járőrei 2006. szeptember 25-én a rédicsi határátkelőhelyen ellenőrizték a felperes tehergépjárműveit, amely Olaszországból Magyarországra szállított árut nemzetközi áruforgalomban. Megállapítást nyert, hogy a tehergépjármű vezetője által bemutatott nemzetközi árufuvarozási igazolvány érvényességi ideje 2006. február 23-án lejárt. Ezért az első fokú hatóság a felperesi fuvarozó vállalatot 50.000 Ft közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte, melyet az alperes 4515/2006. számú határozatával helybenhagyott.

A Zala Megyei Bíróság 7.K.21.921/2006/3. számú ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárásra kötelezte azzal, hogy közigazgatási bírság kiszabásának akkor lehet helye, ha az alperes meg tudja hivatkozni a hatósági

igazolvány érvényességi idejét és annak az igazolványban való feltüntetését előíró jogszabályhelyet.

Az alperes a megismételt eljárásban hozott 1622/1-2007. számú határozatával az első fokú határozatot ismét helybenhagyta. Hivatkozott a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (továbbiakban Kkt.) 20. § (1) bekezdés a) pontjára, a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet (továbbiakban GKM r.) 16. § b) pontjára, és a nemzeti közlekedési hatóság 55/1999. KFF. Szabályzatában (továbbiakban Szabályzat) foglaltakra. Nemzetközi közúti áruszállítás csak olyan járművel végezhető, amelynek vezetője részére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező közigazgatási szerv a nemzetközi áru fuvarozói igazolványt kiadja, a felperes gépjárművezetője pedig ilyen igazolvánnyal nem rendelkezett.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy a nemzetközi áru fuvarozói igazolvány időkorlát nélkül érvényes, így a közigazgatási bírság kiszabása jogszabálysértő volt.

Az első fokú bíróság kijavított jogerős ítéletével az alperes határozatát az első fokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a GKM r. nem ad kellő felhatalmazást a vitatott igazolvány esetében az érvényességi idő hatóság által szabályozására. A Szabályzat jogszabálynak nem tekinthető, és nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 82. § (4) bekezdésének, 85. § (2) bekezdésének.

Összefoglalva megállapította, hogy az alperes határozatában nem tudott az ellenőrzés idején hatályos olyan jogszabályhelyet megjelölni, amely a vitatott igazolvány érvényességi idejét - mint hatósági igazolvány - kötelező tartalmát előírná.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését, és a felperes keresetének elutasítását. Hivatkozott arra, hogy az igazolvány kiállításakor (2001. február 23.) nem a GKM r., hanem még a közúti járművezetők képzéséről, vizsgáztatásáról és szakképesítéséről szóló 20/1992. (VII. 21.) KHVM rendelet (továbbiakban KHVM r.) volt hatályban. Így az igazolvány érvényességi idejéhez sem a GKM r-nek, sem az akkor még hatályba nem lépett Ket-nek nincs jogi relevanciája.

A Szabályzat alapján a kiadott igazolványok a vizsga időpontjától számított 5 évig érvényesek.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az alperes felülvizsgálati kérelmével kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet (továbbiakban MT r.) 11. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a közúti közlekedési szolgáltatás, továbbá a közúti áru- és személyszállítás keretében járművet az vezethet, aki az 1. számú mellékletben meghatározott tevékenységhez kapcsolódó képesítéssel rendelkezik. Az 1. számú melléklet A. rész II/2. pontja szerint nemzetközi forgalomban végzett közúti közlekedési szolgáltatásnál, áru fuvarozásnál nemzetközi áru fuvarozói szolgáltató képesítéssel kell rendelkezni. A nemzetközi áru fuvarozó szolgáltató képesítés megszerzéséhez vizsgát kell tenni.

A vitatott igazolvány kiállításakor hatályos KHVM. r. 22. § (1) bekezdése szerint az egyes közúti közlekedési tevékenységek végzéséhez szükséges, illetőleg a külön jogszabályban kötelezően előírt szakképesítés megszerzéséhez a KFF engedélye alapján szaktanfolyam szervezhető. A (6) bekezdés értelmében a vizsgák feltételeit és rendjét a KFF szabályzatban hirdeti meg. A vizsgát a KFF vagy az általa megbízott képző szerv (a továbbiakban: megbízott) szervezheti. A (8) bekezdés alapján pedig a szakképesítést igazoló okmányokat - a sikeres vizsgát tett jelöltek részére - a KFF adja ki, és tartja nyilván. A 27. § c) pontja alapján a KFF vezetője a külön jogszabályok és e rendelet alapján meghatározza a vizsgáztatás módszereit, feltételeit és az abban közreműködők feladatait.

A KHVM. r. helyébe lépő GKM r. 33. § (1) bekezdése értelmében az egyes közúti közlekedési tevékenységek végzéséhez szükséges, illetőleg a külön jogszabályban meghatározott szakképesítés megszerzéséhez a KFF engedélye alapján szaktanfolyam szervezhető. A (8) bekezdés alapján a szakképesítést igazoló okmányokat - a sikeres vizsgát tett jelöltek részére - a KFF adja ki. A KFF vezetője a 16. § b) pontja felhatalmazása alapján szabályozza a vizsgáztatás módszereit, eljárási rendjét és ügyvitelét. A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a felhívott jogszabályhelyek megteremtették azt a jogi lehetőséget, hogy a Szabályzatban meghatározásra kerüljön az igazolvány érvényességi határideje. Ezt egyébként az igazolvány kiállításakor sem a felperes, sem, a tehergépjármű vezetője sem kifogásolta, tudták, hogy 5 éves érvényességi időre kapta meg.

Az első fokú bíróság utalt a GKM r. 33/C. §-ra azzal, hogy a jogalkotó az alkotmányos jogi szabályozás hiányát felismerte. A Legfelsőbb Bíróság e körben sem osztja az első fokú bíróság véleményét.

A GKM r. módosításáról szóló 38/2007. (III. 28.) GKM rendelet 4. §-a a GKM r-et kiegészítette a 33/A-33/G. §-sal. A 33/C. § (1) bb) alpontja értelmében a 33/A. § a) pontjában meghatározott gépkocsivezető a C1, C1+E, C, C+E kategóriájú jármű esetében a közúti közlekedési szolgáltatásokról és a közúti járművek üzemben tartásáról szóló 89/1988. (XII. 20.) MT rendelet 1. mellékletének A. részében meghatározott nemzetközi árufuvarozói szolgáltató képesítés alapján kiadott igazolvány érvényességéig, de legfeljebb 2014. szeptember 10-éig - a közúton történő járművezetéshez - szakmai továbbképzési képesítés (a továbbiakban: továbbképzési képesítés) megszerzésére kötelezett.

E jogszabályhely helyes értelmezése az, hogy nem ez vezette be az igazolvány érvényességi idejét, az, mint jogi kategória már létezett, hiszen ennek leteltéig kell megszerezni a továbbképzési képesítést. Ez a szabály a módosított jogszabályhely hatálybalépését megelőzően megszerzett igazolványokra is vonatkozik, tehát azoknál is az igazolvány érvényességéig kell megszerezni a továbbképzési képesítést. Ebből következően korábban is volt érvényességi ideje az igazolványnak.

Az igazolvány kiállításakor hatályos, az államigazgatási eljárás általános szabályairól 1957. évi IV. törvény (továbbiakban Áe.) 52. § (3) bekezdése alapján a hatósági igazolványt a bejegyzett adatok és jogok igazolására - az ellenkező bizonyításáig - mindenki köteles elfogadni, ezekre nézve az ügyfél más bizonyításra nem kötelezhető. Az alperes tehát jogszerűen járt el, amikor a hatósági igazolvány tartalmát vette figyelembe. Ugyanakkor a jogbiztonság elvét sértené, ha az Áe-ben, majd a Ket-ben meghatározott határidők letelte után, a felperes 5 év után kérné a kiállított igazolvány adatainak módosítását, vagy figyelmen kívül hagyását.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján, hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes első fokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt minimum kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. március 26.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Danziger Éva sk. bíró